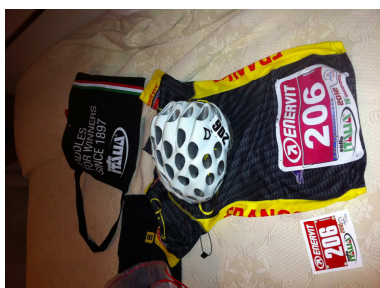

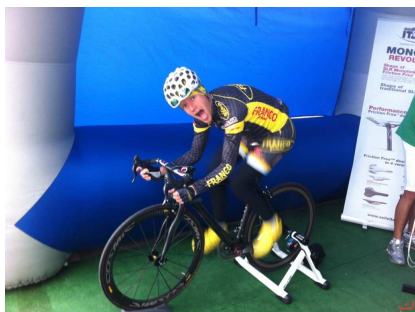
1.4.2012 Granfondo SELLE ITALIA, Cervia v znamenju klancev Maria Cipollinija in vetra (149km, 1900vm)

Zgodaj zjutraj v soboto 31.marca smo se odpravili na prvi granfondo v sezoni. Maraton, v ospredju bolj imenovano dirka, se je odvijal v lepem obmorskem mestu Cervia v neposredni bližini Riminija in San Marina. Ker se je na dirki odvijalo veliko zanimivega in mi bo ostala v lepem spominu sem se odločil da napišem »kratek« povzetek vikenda.

Po prihodu v mesto smo poiskali hotel, kjer smo bili nastanjeni, se namestili v sobe ter odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili peš približno 200m do glavnega prireditvenega prostora kjer smo prevzeli štartne številke, čipe in vse ostalo kar je bilo potrebno za nedeljski štart. Prostor je bil podoben kot prireditev maraton Franja samo da je bilo vse dvakrat večje - stojnice z vso kolesarsko noviteto pa 3x večje.

Ker smo imeli zagotovljeno startno mesto v prvem boksu, to pomeni med prvih 500 nastopajočimi, se

nismo vsi udeležili sobotnega kratkega prologa v dolžini 1400m, ki bi v primeru da se uvrstiš med prvih 10 generalno, dobil priložnost startati v prvem startnem boksu. Po vseh teh »uradnih« zadevah smo si ogledali mesto, prireditveni prostor ter oddrveli v hotel po kolesa ter na krajšo vožnjo. Ogledali smo si zadnjih 7km nedeljske trase, ki je potekala skozi industrijsko cono, preko manjšega mesta La Pinarella ter nato v sam center Cervije skozi mnoga križišča in krožišča več o temu kasneje.

Večer je minil v prijetni družbi in pogovoru o nedeljskem dogodku :)

Nedelja zjutraj budilka 5.50, zajtrk 6.10, start maratona 8.25. Po zajtrku sem naredil samo še zadnje priprave pred dirko kot so kontrola kolesa, gum in ostale opreme... Ker je bilo ob 8.00 na štartu 12°C smo bili v dvomih kako se obleči za tako dolgo vožnjo da ne bo po ravnini in na spustih zeblo ter v klanec prevroče. Na koncu smo se večinoma vsi odločili da oblečemo kratek dres, brezrokavnik in rokavčke, čez čevlje pa še t.i. bootie (»galoše iz nogavic«). Namazali smo se tudi s startnim

oljem kar je kolena in ostalo dodobra ogrelo. V štartnem boksu smo bili ob 8.00, kljub temu da je bil štartni boks oddaljen le 50m od hotela smo vseeno bili nekje med 250. in 300. pozicijo. Štart maratona je bil kot že rečeno ob 8.25. Naj samo omenim da je bilo na štartu 3500 udeležencev, vsi smo naenkrat štartali in šele po prvem klanecu cca po 40km se je odcepila dolga in kratka trasa. Ko ura odbije 8.25 zapnemo pedala in hitro v dir za prvimi, ker tukaj ni nič zaprte vožnje so takoj od štarta potegnili na polno kolikor se je dalo - sam za sebe vem, da sem bil po natanko štirih minutah vožnje na 185 udarcev/min in 50km/h in tako je bilo približno prvih 15 minut dokler se vsa zadeva ni umirila! Šele po približno 15km smo ujeli čisto prve in se lepo pozicionirali čisto v ospredju, saj je tako varneje in lažje. Kljub temu da smo štartali med 250. in 300. mestom na štartu smo rabili nekje 15 minut da

smo ujeli prve. Si predstavljate kaj šele tisti, ki niso bili v prvem startnem boks? Po mojem mnenju sploh niso videli prve skupine, sigurno so se pa našli posebneži, ki so uspeli priklopiti prvi skupini - a kaj jim je to pomagalo, ko so bili pa štirje klaneci na jedilniku in je zmanjkalo mesa do tam. Skratka pred prvim klancom se končno vse umiri in v miru se počasi vzpenjamo na prvi klanec! Na štartu sem samo slišal po ozvočenju, da je z nami Mario Cipollini, najuspešnejši italijanski šprinter vseh časov, ampak nisem vedel da dejansko vozi z nami na maratonu. Na tem prvem klanecu ga končno opazim čisto spredaj z dvema pomočnikoma ekipe Farnesse Vini Selle Italia ter kasneje še z dvema prijateljema. Ko smo že skoraj zaključili prvi klanec je bilo 500m pod vrhom malce strmejši del in tam je bilo zelo bučno navijanje za Maria, kajti tam je prvič odpadel od vodilnih. Malce mi je šlo na smeh, ampak očitno že mora biti tako, kasneje mi je šlo na jok hahaha. Na vrhu odvržem v klubski avtomobil brezrokavnik, kajti postajalo je vroče, kljub maksimalno 15°C. Po spustu v dolino kjer se je

maraton razcepil je nekaj malega odšlo na kratko traso, velika večina pa na dolgo traso (148km). Spodaj na ravnini se je skoraj popolnoma ustavilo saj smo se peljali 25 do 35 na uro, tako da smo hitro nekaj prigriznili in popili. Po približno 5km ravnine pride Mario v skupino in že je takoj med prvih 10, kajti na meniju je bil drugi klanec! Tu se ni dogajalo nič posebnega, edino to, da je Mario Cipollini zopet odpadel, ker je bilo očitno malce prestrmo za njega.

Proti vrhu cca 1km ali 2 do vrha sem odpadel od vodilne dvajseterice (ali petnajsterice) tudi jaz! Ampak v skupini smo imeli enega zelo močnega kolesarja, ki je vozil maraton brez čipa - verjetno v pomoč kateremu drugemu tekmovalcu - in nas uspešno in hitro vleče proti drugemu spustu! Ker je poznal tudi dobro cesto smo v dolino ujeli prvo skupino - takoj, ko sem zagledal dolgo kolono vozil pred nami sem vedel, da je to spremstvo od prvih. Na večjih maratonih kot je bil ta, je neprestano za prvo in drugo skupino po 10 avtomobilov in motoristov kateri nudijo svojim kolesarjem vso podporo.

Tudi jaz sem imel srečo da sem iz klubskega avtomobila dobil dva gela, kajti hitro mi jih je zmanjkalo - kasneje tudi bidon pijače. Po drugem klanecu nas je ostalo spredaj maksimalno 30, a kar naenkrat pridrvi zopet super Mario v skupino in to z pomočjo maxiskuterja (500ccm), ki je imel zadaj valjčke za kolesarja, da ni drgnil ob gumo ampak ob te valjčke - zanimivo. Pred tretjim predzadnjim klanecem, kjer se je tudi meril čas za najhitrejšega so ga zopet navili in tu se je

vodilna deseterica odpeljala naprej. Na tem klanecu sem kasneje tudi gledal, je bilo kar nekaj napadov in taktiziranja v ospredju. Sam se nisem hotel preceniti in sem nadaljeval v svojem ritmu. Po spustu se je oblikovala skupina 20ih kolesarjev, ki smo bili za prvo skupino 10ih kolesarjev. Malce pred zadnjim vzponom je zopet pridrvel super Mario v skupino z dvema pomočnikoma - dva iz ekipe Farnesse Vini pa sta bila v prvi skupini. Ker se je MC zelo dobro spuščal, kar sem opazil iz prvega spusta nas je na dnu klanca ujel ter skupaj smo nadaljevali do zadnjega klanca na maratonu, ki je bil približno na 110km. V ta klanec smo šli zelo zmerno, kajti tempo sta narekovala dva kolesarja, ki sta bila v pomoč MC, tako smo privarčevali nekaj zelo pomembne moči za zadnji ravninski del. Na vrhu klanca sem malce pospešil in prišel prvi v dolino, a to vse samo z namenom da se spodaj najem in napijem pred dolgih in napornih 30km ravnine polne vetra! Takoj, ko je skupina približno 20 kolesarjev prišla v dolino se je MC postavil na čelo skupine in tukaj so mi šle »solze« - letelo je nonstop 50km/h pa še veter je pihal - nek suhi kolesar sploh ni mogel priklopiti več na 4. poziciji, tako smo komaj z zadnjimi močni vsi priklopili. V skupini smo imeli še dva druga zelo močna kolesarja, ki sta tudi neprestano vlekla med 45 in 50/h. Po približno 5km norenja smo organizirali krožne smene, da bi ujeli prve, oziroma to bolj ostali imeli to v mislih. Jaz sem imel v mislih samo to, da bom za vsako lahko priklopil, ko bojo pospešili. Krožne smene so bile uspešne cca 5km, nato je zmanjkalo vsem moči in so vlekli samo še trije kolesarji. Na ravnini cca 20km do cilja je ostalo samo še cca 13 kolesarjev, med njimi na srečo tudi jaz. Ko sem videl tablo 20km do cilja mi je šla megla na oči, kajti to

ni bilo ne kraja ne konca, bočni veter je tako močno pihal, da smo bili čez celo cesto in dvojno pečeni z izjemo parih kolesarjev. Naj samo omenim, da ko sem prišel enkrat na smeno takoj za Cipollinijem - kateri je vlekla med 45 in 50km/h - takoj začela padati hitrost iz 44 na 42 na 40 in po pol minute na 37km/h. Takoj so se postavili močnejši kolesarji v ospredje in že je zopet letelo! Po mučnih kilometrih smo končno prispeli v industrijsko cono v predmestje Cervije kjer smo si prejšnji dan ogledali zaključek dirke! Ko sem zagledal to

sem bil zeeelo vesel in zopet poln energije in adrenalina kajti tu se je odločala dirka! Približno 5km do cilja je tako močno pihal bočni veter da smo enostavno razpadli na prafaktorje ostali smo po dva trije, maksimalno v ospredju 4 kolesarji med katerimi je bil tudi MC. Približno 3km do cilja pripelje Marino do mene z avtomobilom in mi govori da je 300m pred nami prva skupina, se pravi če bi jih ujeli bi bil boj za zmago odprt - vendar ni ratalo, do cilja je ostalo tako. Takoj po prečkanju glavne ceste se komaj, komaj, z zadnjimi močmi prebijem do treh ubežnikov s še enim kolesarjem, tako smo 2km do cilja imeli 300m prednosti pred našo »grupo« ter 300m zaostanka za prvo grupo, v kateri je bilo 11 kolesarjev! Skozi mesto je bilo zelo tesno, kajti bilo je polno avtomobilov in motoristov od prve skupine - prah se je dvigal, kot bi vozili po makadamu, pa še veter je bil tako močan, da je nosil mivko iz obale v mesto. Kilometer do cilja je letelo med 40 in 45 v veter, ko smo zavili v zadnje krožišče in na ciljno ravnino, ki je bila dolga 700m+ ter 50m stran od morja, nas je bilo 5 med temi tudi MC, a je 300m do cilja z dvema prijateljema prenehal vrteti tako, da sva ostala le dva »zagnana« v »ciljnem šprintu« za 12.mesto . Žal sem uspel držati samo zavetrje in prišel v cilj kot 13. generalno in 3. v kategoriji juniorjev. Natanko 10s za zmagovalcem maratona. Naslednja skupina kolesarjev je bila 11minut za nami, kar je dokaz, da se po ravnem nismo ravno počasi vozili.

Z doseženim sem bil zelo zadovoljen, kajti to je bila letos prva tako dolga dirka in nisem vedel kaj lahko pričakujem od samega sebe!

Dirka in vse ostalo okoli nje je bila zelo dobro organizirana in upam da se drugo leto vrnem!

REZULTATI: [KLIK](#)

Lep pozdrav, Gregor S. aka SIKO ;)